

РЕШЕНИЕ

№ 25204

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3001** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, чрез гл. юрк.Я. срещу Решение № 357 от 02.02.2026г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 3 състав, постановено по НАХД № 12896/2025г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 11-01-55/22.07.2025г., издадено от касатора, с което на В. А. Т., в качеството му на кмет на Столична община, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева на основание чл. 32, ал. 1, т. 6 от ЗДФИ

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и материалния закон. С подробно изложени аргументи, оспорва извода на районния съд, че при образуване на административнонаказателното производство със съставяне на АУАН, а така също и при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на наказаното лице, предвид, че дадените с писмо с изх. № ДИД2-СФ-12-[6]/02.09.2024г. указания на директора на АДФИ до кмета на Столична община са три различни, структурирани в три точки, като във всяка точка е дадено конкретно указание, на конкретно основание и с конкретен срок за изпълнение. Счита, че неправилно съдът е обосновал извод, че в случай че е констатирано неизпълнение на всяко от указанията, е следвало да се подведат като три отделни административни нарушения със съответното описание, обстоятелства

за тяхното извършване и нарушена законова разпоредба. Моли решението на СРС да бъде отменено и да се постанови друго, с което да бъде потвърдено Наказателно постановление № 11-01-55/22.07.2025г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция в неговата цялост, като правилно и законосъобразно, с произтичащите от това законни последици. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован се представлява от юрк.Я., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Поддържа претенцията си за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация Кмет на Столична община, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и поддържа отговора на касационна жалба. Моли решението на районния съд като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю. взема становище за неправилност на решението на районния съд.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, следното:

С обжалваното НП на В. А. Т. – Кмет на СО и ръководител на проверяваната организация по чл.4, т.1 от ЗДВИ е наложена глоба от 500 лева, за това, че на 05.11.2024г. не е изпратил писмени указания на Директора на АДФИ, дадени с писмо изх.№ДИД2-СФ-12-6/02.09.2024г. в точки от 1 до 3, всяко в срок до 02.11.2024г., като предприеме всички необходими действия, включително по съдебен ред за възстановяване в бюджета на СО на неоснователно изплатени средства, разходвани от ЦГМ ЕАД за компенсации за 2019г., предоставени от централния бюджет, в размер на 262159.44 лева и неоснователно изплатени средства за компенсации по Наредбата от транспортните оператори, общо в размер на 3875649.18 лева, както и за предприемане на действия за възстановяване от бюджета на СО в централния бюджет на средствата общо от 4137808.62 лева за изплатени компенсации за обществени превози през 2020г., без да са спазени изискванията на чл.73 и чл.42 от Наредбата – нарушение на чл.18, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция /ЗДФИ/. НП е издадено въз основа на АУАН №11-01-55/27.01.2025г. и писмо на Директора на АДФИ изх.№ДИД2-СФ-12-6/02.09.2024г. По делото са разпитани свидетелите Г. К. Т. – актосъставител и А. Л. Б. – присъствал при съставяне и връчване на акта, според които била извършена проверка, възложена от директора на АДФИ със заповед от 14.01.2025г. за изпълнение на дадени указания с писмо от 02.09.2024г. от 1 до 3, всяко със срок на изпълнение до 02.11.2024г., във връзка с изготвен доклад от извършена финансова проверка на 03.07.2024г. С писмо от 15.01.2025г. Кметът на СО уведоми, че не са изпълнение указанията, поради което му бил съставен и АУАН за нарушение на чл.18, ал.1 от ЗДФИ.

За да отмени процесното наказателно постановление, Софийският районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени и неотстраними нарушения на процесуалните правила. Районният съд е установил, че с писмо изх. № ДИД2-СФ-12-/02.09.2024г. на Директора на АДФИ са дадени три отделни задължителни писмени указания. Те имат различен предмет, различни суми за възстановяване и различни крайни бенефициенти /ЦГМ ЕАД, шест отделни транспортни оператора и Централния бюджет/. Наказващият орган е вменил във вина на субекта общо неизпълнение на писмото, като е наложил само едно административно наказание. СРС е приел, че това води до неяснота на обвинението и нарушава правото на защита.

Така постановеното решение е правилно.

Съдът, в настоящият състав, посочва, че правилно е прието от районния съд, че нарушението е установено по безспорен начин, анализирайки задълбочено събраните писмените и гласни доказателства.

Спорният въпрос в настоящото производство е дали наказателното постановление отговоря на императивните изисквания на чл. 18 от ЗАНН и колко на броя са извършените нарушения - едно или три.

В конкретния случай отправените три изисквания в писмото на АДФИ задължават Кмета на Столична община да извърши три съвсем различни по своя характер правни и фактически действия. Неизпълнението на всяко едно от тези указания в определения срок съставлява отделно, самостоятелно правонарушение. Като е описал три отделни прояви на неизпълнение, но ги е квалифицирал като едно-единствено нарушение, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Това нарушение е довело до пълна липса на яснота относно обема на повдигнатото обвинение. Наказаното лице е поставено в невъзможност да разбере за кое точно от трите неизпълнения се ангажира отговорността му. Това е особено съществено, доколкото по делото са налице данни за предприети частични действия по изпълнение на част от предписанията.

По аргумент от мотивите на Тълкувателно решение № 9/2021г. по т.д. № 6/2020г., вкл. Тълкувателно решение № 13/2021г. по т. д. № 1/2021г., Тълкувателно решение № 14/2021г. по т.д. 3/2021г. /"При административнонаказателната отговорност не се прилагат разпоредбите на чл. 23-26 от Наказателния кодекс, поради което, ако деянието осъществява състав на няколко административни нарушения, за всяко едно от тях ще се наложи едно административно наказание и няма как да се определи едно общо наказание, независимо че става въпрос за едни и същи обстоятелства във връзка с нарушението, касаещи времето и мястото на извършване, както и предмета му."/ и Тълкувателно решение № 6/2017г. по т.д. № 6/2016г. на ВАС, изводът дали деецът е извършил едно или няколко самостоятелни административни нарушения по смисъла на чл. 18 ЗАНН, следва да произтича от съвкупна и комплексна преценка: дали в конкретния случай деецът е извършил едно или няколко самостоятелни действия и/или бездействия като проявна форма на изпълнителното деяние; дали установените противоправни действия/бездействия са относими към неизпълнение на самостоятелни правни задължения, имащи отделен и обособен характер и предмет. В случая писмените указания са дадени в три отделни точки, всяка от които съдържа самостоятелно задължение, има различен предмет и различен размер на подлежащите за възстановяване средства, като е възможно едно от указанията да бъде изпълнено а друго- не, от което се извежда извод, че имат самостоятелна правна значимост, респ. неизпълнението на всяко от тях съставлява отделно деяние. Т.е. броя на административните нарушения се определя от броя на неизпълнените правни задължения, а не от броя на документите, в които те са обективирани.

Съгласно чл. 18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Съдебната практика по приложението на тази норма е категорична, че същата е императивна, не предвижда изключения и като процесуална административнонаказателна норма не подлежи на разширително или стеснително тълкуване. Предвид наличието на няколко административни нарушения, извършени от един деец, приложима е разпоредбата на чл. 18 ЗАНН и за всяко отделно административно нарушение следва да се наложи отделно административно наказание, при съобразяване критериите по чл. 27, ал. 2 ЗАНН за всяко от тях.

При изложените съображения обжалваното решение се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от юрк.М., които се определят в размер на сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента), съответстващи на 130,00 (сто и тридесет) лева, на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 357 от 02.02.2026г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 3 състав, постановено по НАХД № 12896/2025г.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция да заплати на Кмета на Столична община сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.